

تحلیلی بر پژوهش‌های ورزش همگانی در ایران
(با تاکید بر طرح‌های پژوهشی وزارت ورزش و جوانان، وزارت آموزش و پرورش، شهرداری
تهران و فدراسیون ورزش‌های همگانی)

مجری: فریبا محمدی

عضو هیات علمی پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی. ۱۳۹۶

هدف از پژوهش حاضر مرور و تحلیل مطالعات انجام شده ورزش همگانی در ایران (با تاکید بر طرح‌های پژوهشی وزارت ورزش و جوانان، وزارت آموزش و پرورش، شهرداری تهران و فدراسیون ورزش‌های همگانی) بود. روش اجرای؛ بررسی کتابخانه‌ای طرح‌های پژوهشی انجام شده در زمینه ورزش همگانی بین سال‌های ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۴ بود. به این منظور با مراجعه به پایگاه‌های اینترنتی و حضور در سازمان‌های مربوطه اطلاعات مورد نیاز جمع آوری شد. در مجموع ۲۴ طرح به تفکیک (۱۵ طرح در وزارت ورزش و جوانان، ۸ طرح در شهرداری تهران و ۱ طرح در وزارت آموزش و پرورش)، انجام شده بود. به رغم این که ورزش همگانی دارای فدراسیون اختصاصی است، ولی طرح پژوهشی در این رابطه صورت نگرفته است. بررسی‌ها نشان می‌دهد کلیه پژوهش‌ها به شکل میدانی انجام گرفته است که ۹۵ درصد از آنها به صورت توصیفی و پرسشنامه‌ای و کمتر از ۵ درصد به صورت آزمایشی بوده است. توزیع پراکندگی مطالعات بیشتر در موضوع عوامل موثر بر ورزش همگانی است و پس از آن ویژگی‌های اجتماعی و نگرش دیدگاه‌های مختلف نسبت به ورزش همگانی بوده است. همچنین عمدتاً پژوهش‌ها در این حوزه به دو گروه بزرگ تقسیم می‌شوند: اول تحقیقات که ورزش همگانی را به‌عنوان متغیر وابسته مورد بررسی قرار داده و به دنبال متغیرهای اثرگذار بر آن بوده‌اند، همانند انگیزه‌های فردی، سازمان‌های ورزشی و نوع دوم تحقیقات که ورزش همگانی را به‌عنوان متغیر مستقل اثرگذار بر متغیرهایی هم چون نشاط و پیشرفت تحصیلی و ... مورد بررسی قرار داده‌اند که در حوزه ورزش همگانی بیش‌تر تحقیقات از نوع اول هستند. تاثیر رسانه‌های گروهی، ارزشها و هنجارهای جامعه بر ورزش همگانی که ضرورتی اجتناب ناپذیر است، در تحقیقات مشخص نشده و این که چه عواملی می‌تواند موجب افزایش آن به طور گسترده در جامعه باشد. در نهایت بر این اساس پیشنهاداتی برای اجرا و تحقیقات آتی ورزش همگانی دانشجویی ارائه شد.

واژه‌های کلیدی: ورزش همگانی، جامعه، توسعه